

കാഫിറിന്റെ സഹായം തേടുന്നവർ

കാഫിറുകളാണോ?

ഇസ്ലാമിക വിധി

الاستعانة بالكفار في قتال الكفار

ശയ്ഖ് അബ്ദുല്ലാഹ് മുഹയ്സിനി

കാഫിറിന്റെ സഹായം തേടുന്നവർ
കാഫിറുകളാണോ?
ഇസ്ലാമിക വിധി

الاستعانة بالكفار في قتال الكفار

ശയ്ഖ് അബ്ദുല്ലാഹ് മുഹയ്സിനി

തർജ്ജുമ

അബൂ മുഖാതിൽ



സത്യനിഷേധികളിൽ നിന്ന് സഹായം സ്വീകരിക്കുന്നവർ മുർതദുകളാണെന്ന് വിധിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം, അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിന് വേണ്ടിനിലകൊള്ളുന്ന പോലും അങ്ങനെ തക്ഫീർ ചെയ്യാൻ ധൃതിപ്പെടുന്നു.

അമേരിക്കക്ക് എതിരെ യുദ്ധം ചെയ്ത മുജാഹിദീൻ ചൈനയിൽ നിന്നും പാകിസ്ഥാനിൽ നിന്നും സഹായം സ്വീകരിച്ചത് കുഹ്റാണെന്ന് അവർ ആരോപിക്കുന്നു. എന്നല്ല, അവരെ എല്ലാവരേയും കാഫിറായി പ്രഖ്യാപിച്ച് അവരെ വധിക്കാൻ സംഘങ്ങളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ഈ നിലപാടിന് ചരിത്രത്തിലെ പ്രഥമ ഖവാരിജിന്റെ രീതിയോടായിരുന്നു സദൃശ്യതയും സാമ്യതയും. തഹ്കീമിന്റെ വിഷയം പറഞ്ഞ് അവർ ഖലീഫ അലിയെ കാഫിറാക്കി. എന്നിട്ട് ഖലീഫ അലി സഹിതം അവർ കാഫിറാക്കിയ അന്നത്തെ മുതിർന്ന സ്വഹാബതിനെ എല്ലാവരേയും വധിക്കുവാൻ ആളുകളെ നിശ്ചയിച്ചു. മുതിർന്നവരും പക്വമതികളുമായ സ്വഹാബതിനെ കാഫിറാക്കിയവർ ഇസ്ലാമിലെ പുതുതലമുറയിലെ യുവാക്കളായിരുന്നു. അതേപോലെ, നാൽപ്പത് സംവത്സരങ്ങളായി അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ജിഹാദിൽ ഏർപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുജാഹിദീനെ കാഫിറാക്കിയ ഈ

സംഘവും ഇന്നലത്തെ മഴയിൽ മാത്രം
കിളിർത്തവരായിരുന്നു.

സത്യനിഷേധികളിൽ നിന്ന് സഹായം സ്വീകരിക്കുന്നത്
ദീനിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകുന്ന കുഹ്റാണെന്ന് അവർ
പറയുന്നു. അവരുടെ വാദം ശരിയാണോ? പൂർവ്വകാല
പണ്ഡിതന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ എന്താണ് പറഞ്ഞു
വെച്ചത്? ഇതെല്ലാമാണ് വരും താളുകളിൽ നാം ചർച്ച
ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, കാഫിറുകളിൽ നിന്ന് സഹായം
സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽ കുഹ്റും ഇർതിദാദും
ആരോപിക്കുന്ന അതിഗുരുതരമായ വിഷയത്തെ
കുറിച്ചാണ് ചർച്ച.

- അബൂ മുഖാതിൽ

തന്റെ ഇജ്തിഹാദ് മുൻനിർത്തി ഒരു ആലിം
ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയെ തക്ഫീർ ചെയ്താൽ
മറ്റുള്ളവരും, മുസ്ലിം സമുദായം മുഴുവനും
അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ
ബാധ്യസ്ഥരാണോ?

ഹാഫിദ് അൽ ഫർദിനെ ഇമാം ശാഫിഹു തക്ഫീർ ചെയ്തുവെങ്കിലും മറ്റാരും അത് അംഗീകരിച്ചില്ല. ഹജ്ജാജിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതുപോലെ അഭിപ്രായാന്തരം ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഇബ്നു അബീ ശയ്ബ തന്റെ 'കിതാബുൽ ഹുമാനി'ൽ പറയുന്നുണ്ട്. സഹൂദ് ബിൻ ജുബയ്ർ, ത്വാഘസ്, ശഅബി, മുജാഹിദ് തുടങ്ങിയവർ അബ്ദുല്ല ബിൻ സുബയ്റിനോടൊപ്പം ഹജ്ജാജിനെ തക്ഫീർ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ ഉമർ അത് ചെയ്തില്ല. അൽ ഹസൻ ഹജ്ജാജിനെ തക്ഫീർ ചെയ്യാത്തതിനെ അവർ അപലപിച്ചതുമില്ല. ഹജ്ജാജിനെ ഹസനും കൂട്ടരും തക്ഫീർ ചെയ്യണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതുമില്ല. കാഫിറിനെ കാഫിറാക്കത്തത്തിനാൽ അദ്ദേഹം കാഫിറാണെന്ന് പറഞ്ഞതുമില്ല.

തക്ഫീറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇമാം ശൗകാനി പറയുന്നു,
"ഉച്ചസൂര്യന്റെ വ്യക്തതയുള്ള തെളിവുകളോടെയല്ലാതെ
മുസ്ലിമായ ഒരാളെ ദീനൂൽ ഇസ്ലാമിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോയി
കുഫ്റിൽ പ്രവേശിച്ചുവെന്ന് വിധിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിലും
അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലിമിനും
അനുവാദമില്ല. തന്റെ സഹോദരനെ കാഫിറെന്ന് വിളിച്ചു
വ്യക്തി അതിൽ ഉറപ്പായും പെട്ടു പോകുമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന
പ്രാമാണിക പ്രവാചക വചനങ്ങൾ ഒരു സംഘം സ്വഹാബത്
ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം ഹദീസുകളും അവരുദ്ധരിച്ച
സ്രോതസ്സുകളും കാണിക്കുന്നത് തക്ഫീറിന്റെ കാര്യത്തിലുള്ള
ധൃതിയെ സംബന്ധിച്ച താക്കീതും നിരോധനവുമാണ്"

ഇമാം ഗസാലി പറയുന്നു, "ജാഹിലല്ലാത്ത ഒരാളും തക്ഫീർ
ചെയ്യാൻ ധൃതിപ്പെടില്ല. ഒരു വഴിയുള്ളിടത്തോളം
അക്കാര്യത്തിലുള്ള ജാഗ്രത അനിവാര്യമായും വേണം.
ഖിബ്ലയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് നിസ്കരിക്കുന്നവന്റെ രക്തവും
ധനവും അനുവദനീയമായാകാൻ തീർച്ചയായും വലിയ
പിഴവാണ്. ആയിരം കാഫിറിനെ വെറുതെ വിടുന്നത്
മുസ്ലിമിന്റെ ഒരു കോപ്പ ചോര വീഴ്ത്തുന്നതിലും നല്ലതാണ്"

തക്ഫീർ ചെയ്യും മുമ്പ് ആ പ്രവൃത്തിയിൽ കുഫ്ർ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്ന അളവുകോൽ ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടത് ബാധ്യതയാണ്.

o) സുനിശ്ചിതത്തോടെ കുഫ്ർ ചെയ്തതാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കണം. അയാൾ പറഞ്ഞു, അത് പറഞ്ഞു, അവിടെന്ന് കേട്ടു എന്നിത്യാദി കേട്ടുകേൾവി പ്രകരമമുള്ളതായിരിക്കരുത് അത്.

o) കിതാബിലും സുന്നതിലും ആ പ്രവൃത്തി കുഫ്റിന്റെ പ്രവൃത്തിയായി അടയാളപ്പെടുത്തിയതായിരിക്കണം.

o) കുഫ്ർ പറഞ്ഞ വ്യക്തി, അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തിച്ച വ്യക്തി - അവരിൽ തക്ഫീറിന്റെ ഉപാധികൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയും, തക്ഫീർ തടയുന്നതായ ഒന്നുപോലും ശേഷിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം.

ശയ്ഖ് സുലയ്മാൻ അൽ ഉൽവാൻ 'അത്തിബ്യാനി'ൽ പറയുന്നു, "കുഫ്ർ ചെയ്ത എല്ലാവരെയും കാഫിറെന്ന് വിധിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഒരു വാക്കോ പ്രവൃത്തിയോ കുഫ്ർ ആയേക്കാം. പക്ഷേ, അത് പറഞ്ഞ ആളിലും, പ്രവർത്തിച്ച ആളിലും ഉപാധികളോട് കൂടിയല്ലാതെ അയാൾ കുഫ്ർ ചെയ്തുവെന്ന് വിധികൽപ്പിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല".

ഇബ്നു തയ്മിയ്യ പറയുന്നു, "തക്ഫീറിന്റെ ഉപാധികളും

നിവാരണങ്ങളും (മവാനിത്ത്) വ്യക്തികളുടെ കാര്യത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം. ഒരു പൊതു തക്ഫീറും വൈയക്തിക (മുഅയ്യൻ) തക്ഫീർ അനിവാര്യമാക്കുകയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും അതിന്റെ ഉപാധികൾ ദൃശ്യമാവുകയും നിവാരണ ബിന്ദുക്കൾ നിലനിൽക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാത്തതിടത്തോളം. ഇമാം അഹമ്മദും മറ്റ് അഇമ്മയും തക്ഫീറിന്റെ പൊതു പ്രസ്താവനകൾ നടത്തിയപ്പോൾ തന്നെ കുഫ്റിന്റെ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ വ്യക്തികളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തെയും തക്ഫീർ ചെയ്തില്ല" (ഫതാവ 12 / 487).

الإستعانة

കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നതി (ഇസ്തിആന) നെ ഉലമ
മുന്ന് തരമായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒന്ന്

കാഫിറുകൾക്ക് എതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന്
കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്

രണ്ട്

സച്ചരിതരായ മുസ്ലിംകൾക്ക് എതിരെ യുദ്ധം
ചെയ്യാൻ കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്

മൂന്ന്

ബാഗികളായ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ
കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്

ഒന്ന്

**കാഫിറുകൾക്ക് എതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന്
കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്**

ഇന്ന് സിറിയയിലൊക്കെ കാണുന്ന ഈ രൂപം ഇസ്തിആനയുടെ ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. അല്ലാഹുവിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു സംഘത്തിൽ നിന്നോ, പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നോ, ഏജൻസിയിൽ നിന്നോ ആയുധങ്ങളും സഹായങ്ങളും കൈപ്പറ്റുകയും, അത് ബശ്ശാറിനെതിരെ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി സിറിയയിലുണ്ട്. ബശ്ശാറിനെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ആയുധങ്ങളും സഹായങ്ങളും നൽകുന്നവരെ അംഗീകരിക്കുകയോ, അവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെയാതെയുള്ള സഹായ സ്വീകരണമാണിത്.

ഇതിൽ രണ്ട് തരത്തിലുള്ള അപകടങ്ങളുണ്ട്

സഹായം തേടുന്ന സംഘം കാഫിറുകളായ കക്ഷിയെ അംഗീകരിക്കുകയോ, അവരെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുകയോ, അവരുടെ നിബന്ധന (clause) കളും പദ്ധതി (project) കളും അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ആ സംഘം പ്രസ്തുത കാഫിറായ കക്ഷിയുടെ സൈന്യം മാത്രമായിരിക്കും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഇരുകൂട്ടരുടെയും വിധി ഒന്നു തന്നെയായിരിക്കും. ഇത്തരം അവസ്ഥകളിൽ അതിനെ ഇസ്തിആന എന്ന്

പറയില്ല.

ഇസ്തിആനയും ഇമാലയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

o) ഇസ്തിആനയെ കുറിച്ച് ഉലമ സൂക്ഷ്മതയോടെ വ്യക്തമാക്കിയ പ്രമാണ പ്രകാരം ഒരു മുജാഹിദ് സംഘം സ്വന്തം നിലക്ക് ജിഹാദ് തുടങ്ങുകയും, വ്യവസ്ഥകളോ ഉപാധികളോ അംഗീകരണങ്ങളോ ഇല്ലാതെ ഇതരരിൽ നിന്ന് സഹായം തേടുന്ന രീതിയാണ്.

o) ഇമാല (إمالة) എന്നാൽ ഒരു കക്ഷിയെ അവലംബിച്ച് കൊണ്ട് അവരുടെ പിന്തുണയോടെ നിൽക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ പ്രസ്തുത കക്ഷിയിൽ നിന്ന് സഹായം സ്വീകരിക്കലുമാണ്. തങ്ങളെ പിന്തുണക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ അനുവാദത്തോടെ മാത്രമാണ് അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുക. ഇത് ഇസ്തിആനയുടെ രൂപമേയല്ല. ഇങ്ങനെ ആ കക്ഷിയുടെ പ്രതിനിധിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ അമീൽ (عميل) അഥവാ ഏജൻ്റ് ആണ്. പ്രസ്തുത കക്ഷി പ്രാരംഭാവസ്ഥയിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഉപാധി വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പോലും ഇത്തരം അവസ്ഥയിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നവർ സഹായവും പിന്തുണയും നിർത്തലാക്കുന്നതോടുകൂടി തകർന്നു പോവുകയാണ് പതിവ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ പിന്തുണക്കുന്നവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ചെയ്യുവാനോ, അല്ലെങ്കിൽ നാശത്തിന് വഴിമാറുകയോ മാത്രമായിരിക്കും അവരുടെ മുന്നിലുള്ള വഴി. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ല നമ്മുടെ ചർച്ച.

അംഗീകരണമില്ലാതെ ആരെങ്കിലും പിന്തുണക്കുന്നുവെന്ന് അസാധ്യവും അസംഭവ്യവുമാണെന്ന് ഒരാൾ വാദിച്ചേക്കാം....

നാം പറയുന്നു, ഈ വിഷയം നിങ്ങൾ പറയുന്നത് പോലെയേയല്ല. ഒരു പൊതു ശത്രുവിനെതിരെ സഹായിക്കുകയോ, ഇരുകൂട്ടർക്കും ഗുണകരമായത് നേടിയെടുക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് വേണ്ടിയുള്ള പിന്തുണയാവാം. അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലുള്ള മറ്റ് അവസ്ഥകൾ കാരണവുമാവാം.

പിന്തുണക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ അപകടം രഹസ്യമല്ലാതിരിക്കുകയും അവരുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വ്യക്തവും, അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിന് എതിരെയുള്ള അവരുടെയും സമീപനങ്ങൾ സ്പഷ്ടവുമായിരിക്കെ അവരിൽ നിന്നെല്ലാം സഹായം സ്വീകരിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാ വാതിലികളും തുറന്നിടുകയല്ല നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. നാം സംസാരിക്കുന്നത് ഗുരുതരമായ മറ്റൊരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണ്. അതായത്, അത്തരം പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരിൽ കുഹ്റും ഇർതിദാദും വിധിക്കുന്നതിന്റെ ഇസ്ലാമിക വശത്തെ കുറിച്ച്.

രണ്ട്

സച്ചരിതരായ മുസ്ലിംകൾക്ക് എതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്★

മൂന്ന്

ബാഗികളായ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്

അന്യായമായി മറ്റ് മുസ്ലിംകൾക്കും അവരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും എതിരെ അതിർ കടന്ന വ്യക്തിയാണ് ബാഗി. അവരുടെ കൂട്ടമാണ് ബുഗാത്. നമ്മുടെ ഇക്കാലത്തെ മിക്ക യാഥർത്ഥ്യങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നത് ഈ പറഞ്ഞ മൂന്നാമത്തെ രീതിയാണ്. ഈ വിഷയത്തിലാണ് നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ സന്ദേഹവും സംശയവും നിലനിൽക്കുന്നത്.

★ ഇത്തരം ഒരു സഹായത്തിന്റെ ഇസ്ലാമിക വശത്തെ കുറിച്ച് 2001 ലെ അഫ്ഗാൻ യുദ്ധ വേളയിൽ അമേരിക്കൻ സൈന്യത്തിലെ ഒരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശയ്ഖ് യൂസുഫുൽ ഖറദാവിയോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അമേരിക്കൻ മുസ്ലിമിന് അഫ്ഗാൻ മുസ്ലിമിന് എതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടെന്ന് ഫത്വ നൽകുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസ്ലിമിന് എതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന കാഫിറുകൾക്ക് ഒപ്പം നിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള അനുവദമാണ് അദ്ദേഹവും കൂട്ടുകാരും നൽകിയത്. അതീവ ഗുരുതരമായ പാപമാണ് അത്. അതിന്റെ പേരിൽ യൂസുഫുൽ ഖറദാവിയെ പല ഉലമയും തക്ഫീർ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. - അബൂ മുഖാതിൽ

കാഫിറുകൾക്ക് എതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന് കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്

അഹ്കാമുൽ മുജാഹിദ് ബിന്നഹ്സ് (1 / 304) :

"ശത്രുക്കളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അനിവാര്യത അനുഭവപ്പെടുന്ന വേളയിൽ കുഹ്ഫാറിൽ നിന്ന് സഹായം തേടാവുന്നതാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഫുഖഹ യോജിപ്പിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. **'അനിവാര്യത നിരോധനത്തെ അനുവദനീയമാക്കുന്നു'** എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണിത്"

എന്നാൽ അനിവാര്യമല്ലാത്ത വേളയിൽ സഹായം തേടുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ ഭിന്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഒന്ന് : അനിവാര്യമല്ലാത്ത വേളയിൽ കുഹ്ഫാറിൽ നിന്ന് സഹായം തേടുന്നത് ഹറാമാണ്. മാലികികൾ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണ്. ഹൻബലികളുടെ പ്രസിദ്ധമായ നിലപാടും ഇതാണ്. ഇബ്നു ഹസ്മും ഈ നിലപാടുകാരനാണ്. അവർ അടിസ്ഥാനമാക്കിയത് താഴെ പറയുന്ന തെളിവുകളാണ്.

1) "സത്യവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളെയല്ലാതെ കാഫിറുകളെ മിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുത്. അങ്ങനെ

ചെയ്യുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. നിങ്ങൾ അവരോട് കരുതലോടെ വർത്തിക്കുകയാണെങ്കിലല്ലാതെ. അല്ലാഹു അവനെ പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ മടക്കം" (ആലു ഇംറാൻ, 3 : 28). ഈ സൂക്തത്തിന്റെ അതരണ പശ്ചാത്തലം വിവരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ കാണാം. ഉബാദ ബിൻ സാമിതിന് ജൂതരുമായി സഖ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അഹ്സാബിന്റെ നാളിൽ പ്രവാചകൻ യുദ്ധത്തിനായി ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വന്നു പറഞ്ഞു, "അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ...., ജൂതരിൽ പെട്ട 500 ആളുകൾ എന്റെ കൂടെയുണ്ട്. ഞാൻ കരുതുന്നത് ശത്രുക്കൾക്കെതിരെയുള്ള നീക്കത്തിൽ അവരെയും കൂടെ കൂട്ടാമെന്നാണ്". തദവസരത്തിലാണ് ഈ ആയത് അവതരിച്ചത്. യുദ്ധത്തിൽ കുഹ്ഫാറിന്റെ സഹായം സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്നതിന് തെളിവാണിത്.

2) "സത്യവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ തമാശയും വിനോദ വിഷയവുമാക്കിത്തീർത്തവരെയും, സത്യനിഷേധികളെയും നിങ്ങൾ ഉറ്റമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുത്. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക" (അൽ മാഇദ, 5 : 57). ഇതും, ഇത്തരം സൂക്തങ്ങളും കാഫിറുകളുമായുള്ള സഹകരണത്തെ നിഷേധിക്കുകയും വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3) ഉമ്മ ആഇശ പറയുന്നു, "ബദർ ദിനം യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ട നബിയെ മുശ്റികുകളിൽ പെട്ട ഒരാൾ പിന്തുടർന്നു. നബി ചോദിച്ചു, "നീ അല്ലാഹുവിലും റസൂലിലും

വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?". അയാൾ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല". അപ്പോൾ നബി പറഞ്ഞു, "എങ്കിൽ നീ തിരിച്ചുപോവുക. മുശ്‌രികളുടെ സഹായം എനിക്കാവശ്യമില്ല" (മുസ്‌ലിം).

ഒരു പൊതു തത്വമാണ് ഈ ഹദീസ് വിശദീകരിച്ചത്. എല്ലാ മുശ്‌രികളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ കുഫ്‌ഫാറിനെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ അവരിൽ നിന്ന് സഹായം തേടാൻ പാടില്ല.

4) പദ്ധതികളുടെയും തന്ത്രങ്ങളുടെയും കാര്യത്തിൽ കാഫിറുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. അവരുടെ ഹൃദയ അശുദ്ധിയാണ് അതിന്റെ കാരണം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരിൽനിന്ന് സഹായം തേടാൻ പാടില്ല.

ഉപരിസൂചിത തെളിവുകളെ നമുക്ക് ഇങ്ങനെ വിശകലനം ചെയ്യാം:

o) കാഫിറിൽ നിന്ന് സഹായം സ്വീകരിക്കുന്നത് ബദറിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും പിന്നീടത് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ അതിന്റെ മറുവാദം ഇങ്ങനെയാണ്. അതായത്, ഈ വിഷയത്തിലെ ശരിയായ വിധി നിരോധനത്തിന്റേതാണ്. അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടു എന്ന തെളിവ് നിലനിൽക്കുന്നതല്ല.

o) ബദറിൽ നിന്ന് ആ വ്യക്തിയെ നബി തിരിച്ചയച്ചു എന്ന ആഇശയിൽ നിന്നുള്ള ഹദീസിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാനാവുന്നത് അയാളുടെ ഇസ്‌ലാമിക പ്രവേശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. അയാൾ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചു കാണാനുള്ള താത്പര്യം നിമിത്തമാണ് അയാളോട് തിരിച്ച് പോകാൻ നബി ആവശ്യപ്പെട്ടത്. അത് ശരിയുമായിരുന്നു. ആ വ്യക്തി പിന്നീട് ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു.

ഈ ഹദീസ് ശക്തമാണ്. ഇവ്വിഷയത്തിലെ പൊതുവിധി വ്യക്തവുമാണ്. എന്നല്ല, ഇതിനെ സവിശേഷ (خاص)പ്പെടുത്തുന്ന സൂചനകൾ വ്യക്തവുമല്ല. ഇനി അഥവാ, കുഹ്ഫാറിനോട് സഹായം തേടേണ്ടതായ അവസ്ഥകൾ ദൃശ്യമായാൽ അത് അനിവാര്യതയുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കും.

രണ്ട് : ശത്രുവിനെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ കാഫിറുകളോട് ഇസ്‌തിആന നടത്താമെന്നാണ് ഹനഫികളുടെ നിലപാട്. ഇസ്‌ലാമിക ഭരണത്തിന് മേൽക്കൈ സാധ്യമാവണമെന്ന ഉപാധിയോടുകൂടിയാണ് അവരത് അനുവദനീയമാക്കിയത്. അത് അനുവദനീയമാണെന്ന് ശാഫിഹുകളും പറയുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഗുണകരമായതെന്ന് ഇമാമിന് ബോധ്യപ്പെടുകയും, സകല വഞ്ചനയിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതമായിരിക്കുകയും വേണമെന്നാണ് ശാഫിഹുകൾ ഉപാധി വെച്ചത്. ഹൻബലികളും ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചവരാണ്.

ഈ വിഷയത്തെ നമുക്ക് ഇങ്ങനെ വിശകലനം ചെയ്യാം:

1) അബ്ദുല്ലാഹ് ബിൻ അബ്ബാസ് പറഞ്ഞു, "ഖയ്നുഖാഇലെ ജൂതന്മാരോട് നബി സഹായം തേടിയിട്ടുണ്ട്. ഗനീമതിൽ നിന്ന് അവർക്കുള്ള വിഹിതം നൽകുകയും ചെയ്തു"

എന്നാൽ ഈ ഹദീസ് ദൗഹാണെന്നാണ് നാം പറയുന്നത്. ഇനി, അതങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ തന്നെ അനിവാര്യ അവസ്ഥയിൽ സഹായം തേടാമെന്ന് മാത്രമാണ് അത് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

2) പ്രവാചകനോടൊപ്പം ഹുനയ്ൻ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആളായിരുന്നു സ്വഹ്ബാൻ ബിൻ ഉമയ്യ. അന്ന് അദ്ദേഹം മുശ്രിക്കായിരുന്നു. തീർമുദി അത് നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തന്റെ 'സുനനുൽ കുബ്റ'യിൽ ഇമാം ബയ്ഹഖി അത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിവേദനം ദൗഹാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

സ്വഹ്ബാൻ ബിൻ ഉമയ്യ സ്വന്തം നിലക്കാണ് യുദ്ധത്തിന് പോയതെന്നാണ് നാം പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തോട് ആരും സഹായം തേടിയിട്ടില്ല.

3) കാഫിറുകൾക്കെതിരെ കാഫിറിന്റെ സഹായം തേടുന്നത് അവരെ തളർത്തുകയും കൂടുതൽ ക്ഷുഭിതരാക്കുകയും ചെയ്യും. കുഹ്ഫാറിനെതിരെ നായ്ക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്

പോലെയാണത്.

കാഫിറിനെ അവിടെ തന്ത്രങ്ങളിലും വഞ്ചനകളിലും വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളിപ്പെന്നും, മുജാഹിദീന് അത് ദോഷം ചെയ്തേക്കാമെന്നും, മുജാഹിദീന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തായേക്കാമെന്നും നമുക്ക് മറുവാദം ഉയർത്താവുന്നതുമാണ്.

രത്നച്ചുരുക്കം:

ഉലമാഇന് ഇടയിൽ അഭിപ്രായാന്തരമുള്ള വിഷയമാണിത്. അതേസമയം തന്നെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ കുഫ്ഫാറിനോട് സഹായം തേടാമെന്ന കാര്യത്തിൽ അവരെല്ലാവരും യോജിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ '**അനിവാര്യത നിരോധനത്തെ അനുവദനീയമാക്കുന്നു**' എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ ഫിഖ്ഹി തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണിത്.

എന്നാൽ അനിവാര്യതയില്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവരിൽ നിന്ന് സഹായം തേടുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്കിടയിൽ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകളുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടർ അത് വിലക്കി. മറുപക്ഷം പ്രത്യേക ഉപാധികളോട് കൂടി അതനുവദിച്ചു. പ്രസ്തുത ഉപാധികൾ ഇതാണ്:

o) കാഫിറുകൾക്കെതിരെ വിജയം വരിച്ചാൽ ഇസ്‌ലാമിന് മേധാവിത്വം ഉണ്ടാവേണ്ടതുണ്ട്.

o) അവരിൽ നിന്ന് സഹായം തേടേണ്ടതായ ആവശ്യകത ഉണ്ടായിരിക്കണം.

o) വിശ്വാസ വഞ്ചന സാധ്യതയില്ലാത്ത വിധം കുഫ്‌ഫാറിനെ വിശ്വസിക്കാനാവണം.

ഇത് അനുവദനീയമല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ മാലികികൾ താഴെ പറയുന്ന അവസ്ഥകളിൽ ഇസ്‌തിആന അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം കൂടി ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

1) മുസ്‌ലിംകളെ സേവിക്കാനായി അവർ സ്വയം സന്നദ്ധരായി വരികയാണെങ്കിൽ അത് അനുവദനീയമാണെന്ന് മാലികികൾ പറയുന്നു. പൊളിച്ചു മാറ്റുക, ഖനനം ചെയ്യുക, കെട്ടിട നിർമ്മാണം എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അവർ ഉദാഹരിക്കുന്നു.

2) സ്വന്തം നിലക്ക് തന്നെ മുശ്‌രികുകൾ സഹായവുമായി വരികയാണെങ്കിൽ അവരെ തടയേണ്ടതില്ല എന്നാണ് മാലികികളിലെ സുപ്രസിദ്ധാഭിപ്രായം. അവരോട് സഹായം തേടിയിട്ടല്ല, അവർ സ്വയം സന്നദ്ധരായി സഹായിക്കാൻ വന്നതാണെന്നതാണ് അതിന്റെ ന്യായം.

ഇബ്നു ഖയ്യിം തന്റെ സാദുൽ മആദി (3 / 301) ൽ പറയുന്നു, "അനിവാര്യാവസ്ഥകളിൽ വിശ്വസ്തരായ മുശ്‌രികുകളിൽ നിന്ന് സഹായം തേടുന്നത് ജിഹാദിൽ അനുവദനീയമാണ്. ഖുസാഅ ഗോത്രത്തിലെ മുശ്‌രികായ ഒരു ചാരനെ ദുൽ ഹുലയ്‌ഫയിലായിരിക്കെ ഖുറയ്‌ശികളിൽ നിന്നുള്ള രഹസ്യ വിവരങ്ങളുമായി വരുവാൻ നബി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശത്രുക്കളുമായി ഇഴുകി ചേരുവാനും അവരിൽ നിന്നുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാനും അയാൾക്കായിരുന്നു കൂടുതൽ സാധ്യത ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്ന ആനുകൂല്യം ഇതിലുണ്ടായിരുന്നു"

സച്ചരിതരായ മുസ്ലിംകൾക്ക് എതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്

നമ്മുടെ ചർച്ചാ വിഷയവും കാതലായ സംഗതിയും ഇതാണ്. മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ കാഫിറുകളെ സഹായിക്കുകയും, അവരിൽ നിന്ന് സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവരെ.പോലെ കുഫ്റിന്റെ കൂടക്കീഴിൽ പ്രവേശിച്ചവരാണ്. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിൽ നിന്നുള്ള ഇർതിദാദ് ആണ്. മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ കുഫ്ഹാറിൽ നിന്ന് സഹായം തേടുന്നതും, കുഫ്റിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരക്കുന്നതും ഹറാമാണെന്നത് സർവ്വസമ്മതമായ അഭിപ്രായമാണ്. അത് ഇസ്ലാമിനെ അസാധുവാക്കുന്ന (നവാഖിദുൽ ഇസ്ലാം) ഇർതിദാദുമാണ്.

"സത്യവിശ്വാസികളെ, യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും നിങ്ങൾ ഉറ്റമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുത്. അവരാകട്ടെ ഉറ്റമിത്രങ്ങളാണ് താനും. നിങ്ങളിൽ നിന്നാരെങ്കിലും അവരെ ഉറ്റമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം അവരിൽ പെട്ടവർ തന്നെയാണ് അവനും" (അൽ മാഇദ, 5 : 51).

ഇമാം ഇബ്നു ഹസ്മ് തന്റെ അൽ മുഹല്ല (11 / 138)പറയുന്നു, "നിങ്ങളിൽ നിന്നാരെങ്കിലും അവരെ ഉറ്റമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം അവരിൽ പെട്ടവർ തന്നെയാണ് അവനും' എന്ന സൂക്തത്തിന്റെ ബാഹ്യാർഥം പരിഗണിച്ചാൽ

അയാളും അവരെപ്പോലെ കാഫിറാണെന്നാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളിലെ രണ്ടാളുകൾക്കിടയിൽ പോലും അഭിപ്രായാന്തരമില്ല"

മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ കാഫിറിനെ സഹായിക്കുകയെന്നത് എന്തുതരത്തിലുമുള്ളതാകട്ടെ, അയാൾ അവരെ പോലെ കാഫിറാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഉലമ യോജിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് ശയ്ഖ് ഇബ്നു ബാസ് പറയുന്നു.

ഈജിപ്തിൽ അധിനിവേശം നടത്തിയ ഇംഗ്ലീഷുകാരോടും ഫ്രഞ്ചുകാരോടും സഹകരിച്ച് പോന്ന മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ച ഇസ്‌ലാമിക വിധി വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ട് ശയ്ഖ് അഫദ് ശാകിർ തന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'കലിമതുൽ ഹഖി' (താൾ 126) ൽ എഴുതി, "അവരോട് കുറഞ്ഞ തോതിലോ, കൂടിയ അളവിലോ സഹകരിക്കുന്നത് അങ്ങേയറ്റത്തെ ഇർത്തിദാദും സ്പഷ്ടമായ കുഫ്റുമാണ്. അവരിൽ നിന്ന് യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ക്ഷമയാചനയും സ്വീകാര്യമല്ല. ഒരു ന്യായീകരണവും അവർക്ക് ഗുണം ചെയ്തില്ല. അത് വ്യക്തിയോ, സംഘങ്ങളോ, ഭരണകൂടങ്ങളോ, നേതാക്കളോ ആരുമാകട്ടെ; അവർ കുഫ്റിലും ഇർത്തിദാദിലും അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതേക്കുറിച്ച് അജ്ഞരായവരും, തെറ്റുപറ്റുകയും, അത് സമ്മതിക്കുകയും, അതിൽ അനുതപിക്കുകയും ചെയ്തവരെഴികെ"

ഇവിടെ പറഞ്ഞ, മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുകയും, മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ കാഫിറുകളെ

സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇസ്‌ലാമിനെ
അസാധുവാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ എട്ടാമത്തേതായി
സ്‌മരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ദൗർഭാഗ്യകരമെന്ന്
പറയട്ടെ, മുഹമ്മദ് ബിൻ അബ്ദിൽ വഹ്‌ഹാബ് പ്രസ്‌താവിച്ച
ഇസ്‌ലാം നശ്യത (നവാവിദുൽ ഇസ്‌ലാം) യുടെ പത്ത്
കാര്യങ്ങൾക്ക് കീഴിൽ വരുന്ന ഇത് സംബന്ധിയായ
പാഠ്യപദ്ധതി ഇന്ന് മുസ്‌ലിം നാടുകളിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ
നിന്ന് പോലും നീക്കം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ബാഗികളായ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടുന്നത്

ഇത് സസൂക്ഷ്മം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട വിഷയമാണ്, വഴുതി പോകുന്ന പ്രതലവുമാണ്. ഈ വിഷയത്തിലെ അജ്ഞത നിമിത്തം അഗാധഗർഭത്തിൽ പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട് പലരും. അവർ അന്യായമായി മുസ്‌ലിംകളെ തക്ഫീർ ചെയ്തു. അവരുടെ രക്തം അനുവദനീയമാക്കി. അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കാൻ സമ്മതമേകി.

ചെറിയ കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ പോലും തക്ഫീർ ചെയ്യുന്ന മൻഹജിൽ നിന്നാണ് ഈ ദുരന്തം ഉണ്ടായത്. തക്ഫീർ ദീനിലെ നിർബന്ധമായ ബാധ്യതകളിൽ ഒന്നാണെന്നും, ദീനിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ തത്വമാണെങ്കിലും, ഉച്ചസൂര്യന്റെ വ്യക്തതയുള്ള തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ അത് അനവദനീയമല്ലെന്ന് നാം മുസ് സൂചിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ചിലരുടെ അല്പജ്ഞാനവും, ശുഷ്കമായ തഖ്വയും, അല്ലാഹുവാൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന ഭയക്കുറവും, ജാഗ്രതാ ദൗർലഭ്യവും അവരെ നിർഭയരാക്കിത്തീർത്തു.

അക്രമിയായ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ കുഫ്ഫാറിനോട് സഹായം തേടുന്ന വിഷയം - തങ്ങളോട് അതിരുകവിയുകയും, അതിക്രമം അനുവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു

സംഘത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വൈദേശികമായി സാമ്പത്തിക സഹായം തേടുന്നവരുടെ പ്രവർത്തിയുടെ ഇസ്‌ലാമികമായ വിധി എന്താണ്?

നാം പറയുന്നു, എന്നിലും നിങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം ഉണ്ടാകട്ടെ! അറിയുക, ഇവിഷയത്തിൽ ഉലമ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലാണ്. ചിലർ ഇത് നിഷിദ്ധ (ഹറാം) വും കുറ്റകരവുമാണെന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ ഇത് പരിമിതമായ രീതിയിൽ അനുവദനീയമാണെന്ന് പറഞ്ഞു.

അത് അങ്ങനെയൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും ഈ ഉലമയിൽ പെട്ട ഒരാൾപോലും ഇത്രവലിയ പാപത്തിൽ പെട്ടുപോയവരെ തക്ഫീർ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുത വിജ്ഞാനാർഥികളായ ഓരോരുത്തരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവർ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായന്തരം വ്യക്തമാക്കുന്നത് പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തി വെറും പാപവും കുറ്റകരമാണെന്നതും പരിമിതാവസ്ഥയിൽ അനുവദനീയമാണെന്നതുമാണ്. അതിനാൽ പരിചിന്തനം നടത്തുക.....

നിയമലംഘകരായ മുസ്‌ലിം ബുഗാതിനെതിരെ കാഫിറുകളോട് ഇസ്തിആന നടത്തുന്ന വിഷയത്തെ ഉലമ രണ്ടായി തരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒന്ന്: അക്രമിയും നിയമലംഘകരുമായ മുസ്‌ലിം ബുഗാതിന് എതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ കുഫ്‌ഫാറിനെ സഹായിക്കുക.

ഇവിടെ അധികാരവും ശക്തിയും സംഘർഷവും ഒക്കെ കുഫ്ഫാറിനു വേണ്ടി അവരുടെ കൊടുക്കിഴിൽ നടക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിൽ നിന്നുള്ള ഇർതിദാദാണ്. കാരണം, ഇത് മുസ്ലിംകൾക്ക് മേൽ കാഫിറുകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, മുസ്ലിം നാടുകളിലേക്ക് കടന്നു കയറാൻ അവർക്ക് സഹായകമാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെയുള്ള ഇത്തരം യുദ്ധങ്ങൾ കാഫിറുകൾക്ക് വിജയവും ആധിപത്യവും നൽകാൻ സഹായിക്കുന്ന മേധാവിത്വ (مُهاوِظَة) ത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്.

രണ്ട് : ഇവിടെ മുസ്ലിംകളുടെ കുടുക്കിഴിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കുഫ്ഫാറിന്റെ സഹായം തേടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

തങ്ങൾ നേരിടുന്ന എല്ലാ പോരാളി ഗ്രൂപ്പുകളെയും ബഗ്ദാദി ഗ്രൂപ്പ്★ തക്ഫീർ ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണിത്. ചില വിരള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബഗ്ദാദി ഗ്രൂപ്പ് അല്ലാതെ മറ്റു ചില മുജാഹിദീനും ഈ വിഷയത്തിലെ അജ്ഞത നിമിത്തം തക്ഫീറിൽ പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്.

★ ദാഇയ്ക്ക്, അവാദിയ്യ, ബഗ്ദാദിയ്യൻ എന്നിത്യാദി വ്യത്യസ്ത നാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന IS ആണ് സൂചന - **അബൂ മുഖാതിൽ**

നാം പറയുന്നു, മുസ്‌ലിംകൾ സ്വന്തം കൊടിക്കീഴിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, വിജയം മുസ്‌ലിംകൾക്ക് മാത്രമായി തീരുകയും ചെയ്തേക്കാവുന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിൽ കാഫിറുകളോട് ഇസ്‌തിആന നടത്തുന്ന ഈ രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തെ കുറിച്ചാണ് നാം സംസാരിക്കുന്നത്.

മുസ്‌ലിംകളുടെ 'ധ്വജം' എന്നാൽ വിജയവും, യുദ്ധാനന്തരം ആ പ്രദേശം ഭരിക്കാനുള്ള കഴിവിനെയും പ്രാപ്തിയെക്കൂടിയാണ് നാം അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

ആദ്യം നമുക്ക് ബുഗാതിനെതിരെ കാഫിറുകളോട് ഇസ്‌തിആന നടത്തുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാം. കാർക്കശ്യത്തോടെ നിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണ് ഇതെന്ന് അഭിപ്രായം. ഭൂരിപക്ഷം മാലികികളുടെയും ശാഫിഹികളുടെയും അഹ്‌നാഫിന്റെയും അഭിപ്രായം ഇതാണ്.

ഇമാം നവവി തന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'റൗദതു ത്വാഹുലിബീൻ വ ഊദതുൽ മുഹ്‌തിയീൻ 10 / 60 ൽ പറയുന്നു, "അവർക്കെതിരെ കാഫിറുകളോട് സഹായം തേടാൻ പാടില്ല. മുസ്‌ലിമിനെതിരെ കാഫിറിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തൽ അനുവദിക്കുന്നില്ല"

ഇതിനു ഖുദാമ അൽ മഖ്‌ദിസീ തന്റെ മുഗ്നി 8 / 529 ൽ എഴുതുന്നു. "അവർക്കെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഒരുതരത്തിലും കാഫിറുകളോട് ഇസ്‌തിആന നടത്താൻ

പാടുള്ളതല്ല. അവർ യുദ്ധങ്ങളും വിട്ടോടുകയാണെങ്കിൽ അവരെ പിന്തുടർന്ന് വധിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് കരുതണ്ട. ഇതാണ് ശാഫിഇയ്യകളുടെ അഭിപ്രായം"

ഇമാം ശാഫിഇയ്യയുടെ 'അൽ ഉമ്മി'ൽ ഇങ്ങനെ കാണാം, "മുസ്ലിം ഭരണകൂടത്തിന് മേധാവിത്വമുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തുള്ള ബുഗാതിനെതിരെ മുശ്റിക്കിൽ നിന്നോ ദിമ്മിയിൽ നിന്നോ ഹർബിയിൽ നിന്നോ സഹായം അർഥിക്കുകയെന്നത് നീതിമാന്മാർക്ക് അനുവദനീയമല്ലെന്നാണ് നമ്മുടെ അഭിപ്രായം. അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനെ എതിർക്കുന്ന ഒരാൾക്ക്, അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനെ പിന്തുണക്കുന്ന ഒരാളെ വധിക്കാനുള്ള ഒരു കാര്യവും നാം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുകയില്ല".

ശയ്ഖ് അബ്ദുല്ലതീഫ് ബിൻ അബ്ദുറഹ്മാൻ ആലു ശയ്ഖ് പറയുന്നു, "ബുഗാതിനെതിരെ മുശ്റിക്കിനോട് സഹായമർഥിക്കുന്ന മുസ്ലിമിന്റെ കാര്യത്തിലാണെങ്കിൽ ഖിയാസിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വേറിട്ട ചില അഭിപ്രായങ്ങളല്ലാതെ ആരുമങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. വിധികളുടെ നിമിത്ത (ഇല്ലത്) അളിലേക്കോ, അടിസ്ഥാന പ്രമാണവും അതിന്റെ ശാഖയും തമ്മിലുള്ള ചർച്ചകളിലേക്കോ അവർ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല"

ഈ വിഷയത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചവർ പറയുന്നത് മുസ്ലിംകളുടെ കൊടിക്കീഴിൽ അതനുവദനീയമാണെന്നാണ്.

ഇബ്നു ഹസ്മ് പറയുന്നു, "ഇവിഷയത്തിൽ വിജ്ഞാൻ അഭിപ്രായാന്തരത്തിലാണ്. അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ പറഞ്ഞത് ഹർബിയിൽ നിന്നോ, ദിമ്മിയിൽ നിന്നോ സഹായം തേടൽ അനുവദനീയമല്ല എന്നാണ്. യുദ്ധങ്ങളും വിട്ടോടുന്ന മുസ്ലിമിനോടും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അനുവാദമില്ല. ഇതാണ് ശാഫിഇകളുടെ നിലപാട്. അബൂ ഹനീഫയുടെ അനുയായികൾ പറഞ്ഞത് അവർക്കെതിരെ സഹായമർത്ഥിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു കുഴപ്പവുമില്ലെന്നാണ്. അത് ഹർബിയോ ദിമ്മിയോ ബുഗാതിൽ തന്നെ പെട്ടവരോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. കിതാബുൽ ജിഹാദിൽ ഇത് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്"

ഇമാം സർഖസി 'അൽ മബ്സൂതി'ൽ പറയുന്നു, "ഖവാരിജിനെ നേരിടാൻ ബുഗാതിനോടോ ദിമ്മികളോടോ സഹായം തേടുന്നതിൽ ഒരു തെറ്റുമില്ല, അവർ ദീനിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതാണെങ്കിൽ".

ഇതെല്ലാം പരിഗണിച്ച് - അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും എന്നിലും നിങ്ങളും വർഷിക്കട്ടെ - നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ അഭിപ്രായാന്തരം പുലർത്തുന്ന ഉലമയിൽ ഒരാൾ പോലും തക്ഫീർ ചെയ്തിട്ടില്ല. കാഫിറുകളോടുള്ള ഇസ്തിആന നിരോധിച്ചു കൊണ്ട് അതിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാക്കി ഇബ്നു ഖുദാമ അൽ മഖ്ദിസീ പറയുന്നു, "അവർ പിന്തിരിഞ്ഞ് പോവുകയാണെങ്കിൽ അവരെ പിന്തുടർന്ന് വധിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല."

അതായത്, ബുഗാതിനെ വധിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് കരുതുന്ന മുസ്ലിമിന് പോലും അവർ പിന്തിരിഞ്ഞാടുകയാണെങ്കിൽ അവരെ പിന്തുടർന്ന് വധിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ബുഗാതിനെ വധിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് കരുതുന്ന മുസ്ലിമിന് അവർക്കെതിരെ കാഫിറിന്റെ സഹായം തേടാനും അനുവാദമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. യുദ്ധഭൂമിയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞാടുന്ന ബുഗാതിനെ കാഫിർ കൊന്നുകളയാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നതിനാലാണ് ഈ അഭിപ്രായമുണ്ടായത്. അല്ലാതെ അത് കാഫിറുകൾക്ക് മേധാവിത്വം (مظاہرہ) നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നല്ല അവർ പറഞ്ഞത്.

മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ അന്തലൂസിലെ രാജാക്കന്മാർ കാഫിറുകളുടെ സഹായം തേടിയതിനെ കുറിച്ച് ഇമാം ഗസാലിയോട് ഇബ്നു അറബി ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "ആ കലാപകാരികൾ (മുർതദുകൾ എന്നല്ല പറഞ്ഞത്) കൈതിരെ സാധ്യമായ രീതിയിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുകയെന്നത് അമീറിനും സഹകാരികൾക്കും അനിവാര്യമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും മുശ്രികുകളോടും അവരുടെ സഖ്യകക്ഷികളോടും സഹായം തേടിപ്പോയതിനാൽ..." അവസാനം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, "യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന അവർ പിന്തിരിഞ്ഞ് പോവുകയാണെങ്കിൽ അവരെ പിന്തുടർന്ന് ചെന്ന് വധിക്കരുത്. മുറിവേറ്റവരെയും വധിക്കരുത്. ഈ കൂട്ടരുടെ ശക്തി തകരുകയും അവർ അൻപെ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ അവർക്കെതിരെയുള്ള യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

അവരിൽ പെട്ട മുസ്ലിംകളോടുള്ള യുദ്ധം, ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ളതല്ല". അന്തലൂസിലെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ക്രിസ്ത്യൻ രാജാക്കന്മാരുടെ സഹായം തേടിയവരെ കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്.

രത്നചുരുക്കം

അല്ലാഹുവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ....

ബുഗാതിനതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ കാഫിറുകളോടുള്ള ഇസ്തിആനയുടെ വിഷയത്തിൽ ഉലമാഇന്റെ വാക്കുകളാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽവെച്ചത്.

ഇവിടെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെയും, ശക്തമായ ദണ്ഡനത്തെ കുറിച്ചും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. തക്ഫീറിന്റെ ഖഡ്ഗം മുസ്ലിംകളുടെ കഴുത്തിലേക്ക് നീട്ടുന്നതിന്റെ ഗൗരവതയും സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. നബി പറഞ്ഞു, "ആർ തന്റെ സഹോദരനെ കാഫിർ എന്ന് പറഞ്ഞുവോ ഉറപ്പായും രണ്ടിലിരാൾ അതിൽപ്പെടും" ഒരു മുസ്ലിമിൽ നിങ്ങൾ കുഫ്ർ വിധിക്കുകയാണ് എന്നതിന്നർത്ഥം അയാളുടെ രക്തവും ധനവും അനുവദനീയമാണെന്ന് കൂടിയാണ് വിധിക്കുന്നത്. അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം നിങ്ങളുടെ മേൽ ഒരു വൻപാപമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും. അതിനാൽ അല്ലാഹുവെ ഭയക്കുക....! നാം എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ

ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇസ്തിആനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും സംഘത്തിൽ വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനുമുമ്പ് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ക്രമമായി തന്നെ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്.

o) ഇത് ബുഗാതിൽ പെട്ട ഒരു മുസ്ലിമിനെതിരെ കാഫിറുകളോട് സഹായം തേടുന്ന വിഷയമാണോ, അതോ മുശ്‌രികിന് മേധാവിത്വം (مُهاوِية) നേടിക്കൊടുക്കുന്ന വിഷയമാണോ എന്ന് പരിഗണിക്കണം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയുകയാണ്, "മുസ്ലിമിനെതിരെ കാഫിറുകളോട് സഹായം തേടിയ ആൾ ബുഗാത് അല്ലെന്നാണ് അഭിപ്രായം"

നാം പറയുന്നു, അത് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമാണ്. എന്നാൽ അന്യായമായ അതിക്രമത്തിനെതിരെ കാഫിറുകളിൽ നിന്ന് സഹായം സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ അഭിപ്രായം ഈ മുസ്ലിം ബുഗാതിൽ പെട്ട ഒരാളെന്നാണ്. അതിനാലാണ് അയാൾ കാഫിറുകളോട് ഇസ്തിആന നടത്തിയത്.

o) സഹായം തേടിയ വ്യക്തി യഥാർത്ഥത്തിൽ കാഫിർ ആണോ, അതോ അയാളുടെ യഥാർത്ഥ്യം അഭിപ്രായാന്തരമില്ലാത്ത വിധം കുഫ്‌റിന്റേതാണോ എന്ന് പരിഗണിക്കണം. കാരണം, മുസ്ലിമിൽ കുഫ്‌ർ വിധിക്കുന്നത് ഒരു ദുരന്തത്തിന്റെ

വിഷയമാണ്. കാരണം, പിന്നീട് അയാളിൽ നിന്ന് സഹായം തേടിയവരെയും നിങ്ങൾ തക്ഫീർ ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ദയ കാണിക്കട്ടെ! താൻ മുസ്ലിമാണെന്ന് കരുതിയ ഒരാളിൽ നിന്ന് ഒരു മുസ്ലിം സഹായം തേടുന്നു. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അയാളെ കാഫിർ ആയി കാണുന്നു. അയാളെ തക്ഫീർ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ല.

o) കാഫിറുകളോട് ഇസ്തിആന നടത്തുന്നവരുടെ വിഷയം ഇർതിദാദിന്റേതാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്നു. അത് യുദ്ധത്തിന് ഇടയിൽ സംഭവിച്ച ഒരു യാദൃശ്ചികതയാണെങ്കിൽ പോലും. അത്തരം ബുഗാത് കാഫിറുകളുമായി ഒരിടത്ത് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. യാദൃശ്ചികമായി മുസ്ലിംകൾ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് നിന്ന് അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.

o) കുഫ്റിനെയും കാഫിറുകളെയും ശക്തിപ്പെടുത്താനുള്ള വിഷയത്തിലായിരിക്കണം തക്ഫീർ. അതായത് കുഫ്റിന് മേധാവിത്വം നേടാൻ വേണ്ടി മുസ്ലിംകൾ കാഫിറുകളെ സഹായിക്കുന്നതിന്റെ വിഷയത്തിൽ. അത് കുഫ്റാണ്. എന്നാൽ കലാപകാരിയായ ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ തിന്മയിൽ നിന്നും ശല്യത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടി ഒരു മുസ്ലിം കാഫിറിന്റെ സഹായം തേടുന്നത്, ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ വചനം മറ്റൊരു മുസ്ലിമിന്റെ മേൽ ഉയർത്താൻ വേണ്ടിയാണ്. മുസ്ലിമിന്റെ അധികാരം മറ്റൊരു മുസ്ലിമിന്റെ അധികാരം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത്തരം അവസ്ഥ ഇബ്നു ഹസ്മ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധമുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന സ്വപക്ഷാധ്യക്ഷതയിൽ നിന്ന് വിരൂരനായ ഒരു മുസ്ലിം ഹർബിയായ ഒരു മുശ്റികിന്റെ സഹായം തേടുകയും, ആ

ഹർബിയായ മുശ്‌രിക് മുസ്‌ലിംകളോടുള്ള എതിർപ്പ് നിമിത്തം മുസ്‌ലിംകളെ വധിക്കുവാനും, അവരുടെ സമ്പത്ത് പിടിച്ചെടുക്കുവാനും അവരെ അടിമകളാക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന ആളാണെങ്കിൽ പോലും, സഹായം തേടിയ ആളുടെ അധികാരവും ശക്തിയും, തന്റെ അനുയായികളെ പോലെ കാഫിറുകളും അയാളുടെ അധീനതയിലായിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, ആ സഹായം തേടിയവൻ അങ്ങേയറ്റത്തെ തിന്മയിലാണ്. എങ്കിലും അയാൾ കാഫിറല്ലെന്ന് ഇബ്നു ഹസ്‌മ് പറയുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു, "കാരണം, ഖുർആനും ഇജ്മാഉം കുഫ്റാണെന്ന് പറഞ്ഞത് അയാൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. ഇനി അഥവാ, കാഫിറുകൾ അയാൾക്ക് മേൽ ആധിപത്യത്തിലാണെങ്കിൽ നാം മുസ് സൂചിപ്പിച്ചത് പോലെ അയാൾ കാഫിറാണ്. ഇനി അഥവാ ഇരുകൂട്ടരും അധികാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ തുല്യരാണെങ്കിൽ അതിന്റെ പേരിൽ അയാൾ കാഫിറാണെന്ന് നാം കാണുന്നില്ല. അല്ലാഹുവാണ് നന്നായി അറിയുന്നവൻ"

o) ഇവ്വിഷയത്തിൽ അഹ്‌നാഫിനോട് വിയോജിച്ചവർ പോലും അത് പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ കുഫ്റിൽ പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ പ്രസ്താവനകൾക്ക് നിമിത്തമായ ഹനഫികൾ കാഫിറുകളാണെന്ന് ഒരു ഉലമയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഹനഫികൾ കുഫ്റിലാണെന്നും ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരുടെ വാക്കുകൾ കുഫ്റിലേക്ക് നയിക്കുന്നതാണെന്നും ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഉപസംഹാരം

ബുഗാതായ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ കാഫിറുകളോട് സഹായം തേടുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്നോ, അതിനെ നാം ന്യായീകരിക്കുകയാണെന്നോ നിങ്ങൾ ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അത് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതും അത്യധികം അപകടകരവുമാണ് എന്നുതന്നെയാണ് നാം വിശ്വസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു സംഗതി ഹറാമാണെന്ന് പറയുന്നതിനും തക്ഫീർ ചെയ്യുന്നതിനും തമ്മിൽ ഭീമാന്തരവും വലിയ വ്യത്യാസവുമുണ്ട്. തക്ഫീറിൽ അതിതീവ്രത പുലർത്തുന്നവരല്ലാതെ ആരും ഈ വ്യത്യാസം തള്ളിക്കളയില്ല.

അല്ലാഹ് നമ്മെ കാത്തിടട്ടെ....